

JORY JOHN MAC BARNETT

Ilustroval Kevin Cornell

štonožka

**MILES
a
NILES**

ZDIVELI

**MILES
a
NILES**

ZDIVELI

STOPY VODY:

VČELY
USIA MAŤ STÁLY
DROJ VODY A NIKDY
SA NEVZDIALIA VIAC
AKO 5 KM OD ÚLA.

MUCHY

DRŽIAVAJÚ
A 100 M
D VODY!

MRAVCE

K LEZÚ PO STROME, ASI
HLADAJÚ DAŽĎOVÚ VODU.

POZNAJ
SVOJE
STOPY!

MAC BARNETT

B. ZVIERACIE CHODNÍCKY

PASÚCE SA ZVIERATÁ
POTREBUJÚ PIŤ ASPOŇ
2 RAZY DENNE (RÁNO
A VEČER). HLADAJÚ
KDE SA ZBIEHAJÚ
ZVIERACIE CHODNÍCKY.

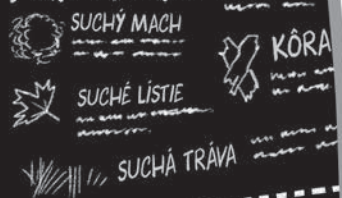

MIL NIE

Samolovná udica:

TYPY PRÁCHNA:

AKO VYLIEZŤ ZO STUDNE:

TYPY JEDÝCH SLADKOVODNÝCH RÝB:

ilustroval KEVIN CORNELL

KANOISTIKA
 KAČKA
 ZABA
 SKUNK!
 SLIEPKA
 (DÔLEŽITÉ!)

KŇŇ NA ÚTEKU...
 ① PEVNĚ SA DRŽ SEDLA
 ② SEĎ, POKYJ SA DA
 ③ KEĎ KŇŇ SPOMALI

STAVBA UKRYTU
 HLADANIE SEVERU POMOCOU VEĽKÉHO VOZA
 SEVER

JORY JOHN

LES

ČO VLASTNE ROBIŠ?
 neviem, najdem si to

HLAVNÝ STAN NEBEZPEČNEJ DVOJKY

AKO ODSTRÁNIŤ ZÁPACH SKUNKU

PEROXID VODÍKA (CÉLY) + SÓDA BIKARBÓNÁ + JAR NA RIAD
 MARI VŠADE SÚSTRÉD SA NA MASTNÉ MIESTA

ROZTIAHNI LIST A OVOŇAJ
 ODHOĎ, AK SMRDÍ ALEBO VONIA AKO BROSKYNE/MANDLE
 Skúška jedlosti
 POTRI SI ŠŤAVOU KOŽU NA PREDLAKTI
 POČKAJ 20 MINÚT, ČI SČERVENIE

AKO VYČISTIŤ VODU

(filtrre)
 FILTER NA KÁVU
 ROVNA
 KÁVKA
 to tkaný
 vodu cez filter (veľa rás)

LESKLÉ OLEJNATÉ LISTY
 JEDOVATÝ BREČTAN
 - MÄŠ 30 MINÚT NA ZMYTIE STUDENOU VODOU
 - ZAČERVENANIE KOŽE DO 8 AŽ 24 HODÍN.
 špicaté

UFLÁŽ
 WELI

2a. Pridaj chemikálie - buď...
 dve kvapky bielidla ALEBO tabletku jódu
 (CNECHAJ I HODINU ODSTÁŤ)

2b. ALEBO JU VAR ASPOŇ 10 MINÚT!
 VARIŤ ASPOŇ 10 MINÚT!
 ALEBO JU MÔŽEŠ DESTILOVAŤ

DESTILÁCIA
 KAMEN
 KAMEN
 KAMEN
 30 CM
 VĽHÝ VZDUCH
 VĽHÝ VZDUCH
 PLASTOVÁ PLACHTA
 TEPLM VODA V ZEMI KONDENZUJE

PLESKÁČ
 PSTRUH

preložila OĽGA KRALOVIČOVÁ

HRANICA SNĚHU - 4 500 M
 POD TOU VRSTVOU RY SI MAL BYŤ

PLATAN
 JASEN
 DUB
 REBRÍK

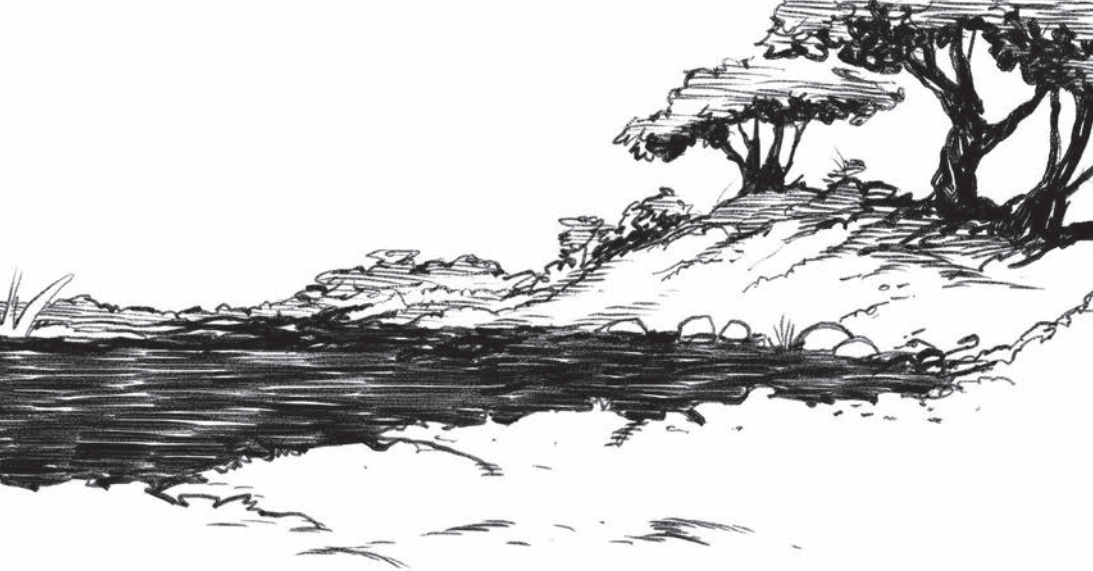
Prolog

LETO JE INÉ. Leto je zvláštne. Čas sa spomalí a vlečie. Včely sa vznášajú vo vzduchu nad kvetmi a brušká majú zlaté. Škola sa nekoná. Dni sú dlhé. Slnko trčí na oblohe, a keď si konečne sadne, obloha ešte celé hodiny žiari. Je to medzičas. Už nie ste v ročníku, do ktorého ste ešte na jar chodili, ale ešte nie ste v ročníku, do ktorého nastúpите až na jeseň. Neexistujú školské dni a neexistujú víkendy. Pondelok je bezvýznamný. Jeden deň pozvoľna plynie do druhého. Je ťažké ich sledovať. Dni

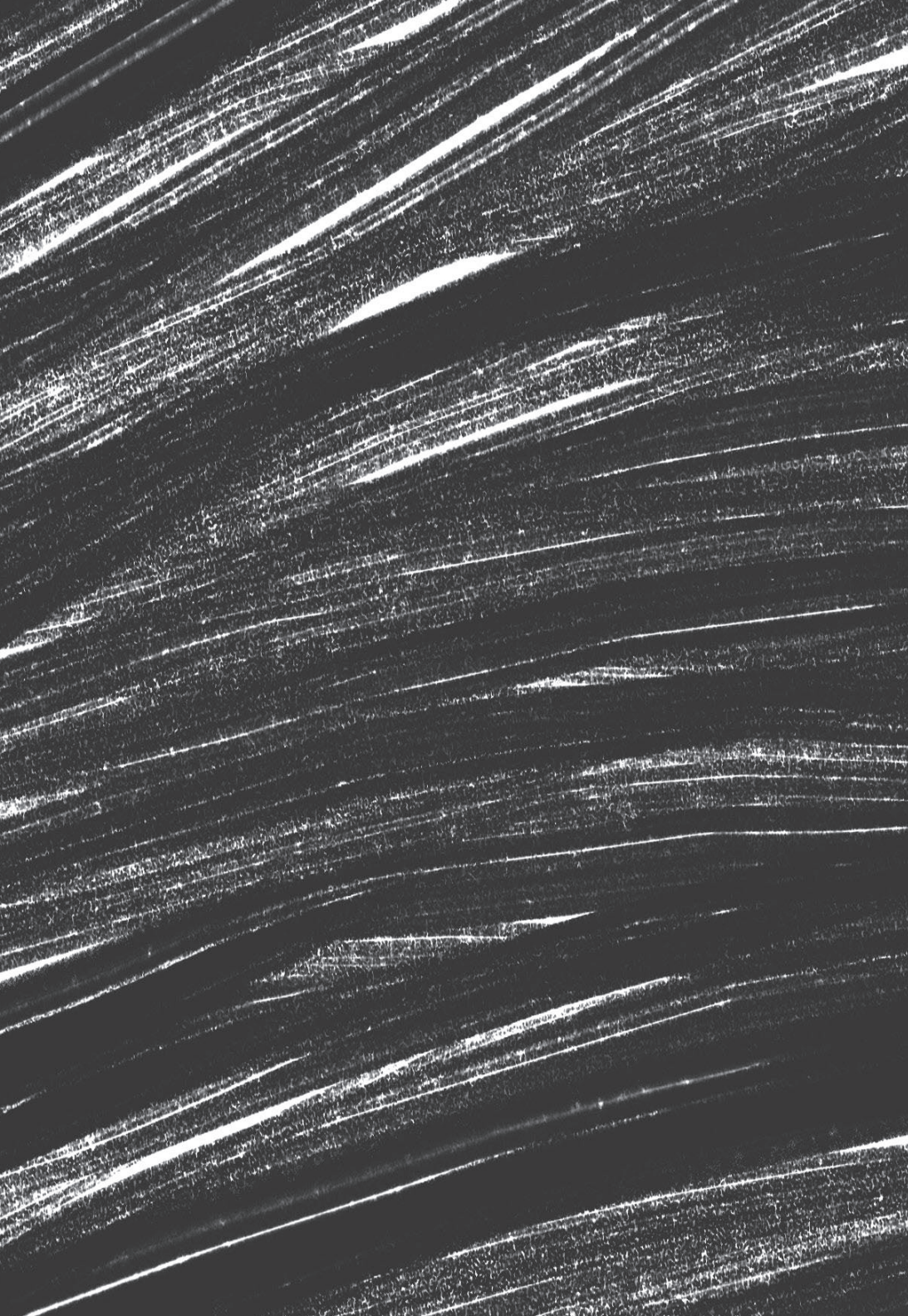

vnútri. Dni vonku. Dni v pivnici tvojho najlepšieho priateľa, keď hľadáš siedmu tajnú mincu v púštnom svete videohry. Dni s rozprašovačom na polievanie. Dni s balónmi naplnenými vodou. Dni, keď sa učíš tancovať podľa internetu. Dni, keď ochutnávaš všetkých štyridsaťtri príchuť zmrzliny v cukrárni. A dni, keď hľadáš perfektnú kombináciu príchute a kornútika (sladká oplátka; obyčajná zmrzlina alebo s čokoládovou polevou). Dni, keď plávaš. Dni, keď hľadáš zľahčujúce kódy pri hrách, v ktorých si už vyhral. Dni, keď tvoj najlepší priateľ ide na dovolenku

a ty sleduješ televízne programy, ktoré si už videl, lebo nechceš robiť nič nové, kým sa tvoj najlepší priateľ nevráti. Dni, keď vyrábaš tajné elixíry z toho, čo nájdeš v špajze. Dni, keď ťa otec núti ísť na golf. Dni, keď staviaš vodný park pre mravce. Dni v klimatizovanom kine, keď piješ malinovku cez slamku, zatiaľ čo na plátne všeličo vybuchuje. Na jeseň bude tma a chladno a ty budeš spomínať na tých päťdesiat rôznych druhov dňa a budeš mať pocit, akoby si prežil päťdesiat rôznych liet. Táto kniha je o lete v lese.

1.

kapitola

ACH, LETO V DRICHMANSKOM ÚDOLÍ! Vitajte, vitajte. Cítiť tu vôňu kvetov, ktoré kvitnú v lese! Cítiť kravy skláňajúce sa s hladnými papuľami nad tie kvety, aby ich trhali od stopiek, prežúvali, prehltali, vracali naspäť, pohadzovali v žalúdku sem a tam, z papule do žalúdku a znovu do papule celé hodiny, až sa ich lupienky, stopky a piestiky zdegradujú na žuvanec, ktorý kravy napokon strávia. Prepáčte! To bolo nechutné. Ale tie kvety majú aspoň pekné mená! Hrachor vo-

ňavý a bodliak, kručinka a pór. Prvosienka, hloh, šípová ruža. A, pravdaže, sirôtka, známa aj ako fialka trojfarebná, macoška alebo poľná fialka.

Ak ste čítali prvé dve knihy v tejto sérii *Miles a Niles: Kto z koho* a *Miles a Niles: Je to zlé*, viete, že poľná fialka je špeciálny kvet. Poľná fialka je symbol štátu. A ak to viete, tak pravdepodobne viete aj to, že je nezákonné trhať ju. Niežeby vás za to poslali do väzenia. No nepatrí sa to. Mohli by ste mať problémy.

Pravdaže, problémy týchto dvoch nikdy nezastavili a pravdepodobne ani nezastavia.

To je kopa fialiek!

„Jeden z nás páchne ako moriak,“ poznamenal Miles. (To je ten vpravo.)

„Čože?“ spýtal sa Niles. (To je ten druhý, ten vľavo.)

„Ako moriak,“ zopakoval Miles. „Ako obed na Deň vďakovzдания. Jeden z nás páchne ako obed na Deň vďakovzдания.“

„Och,“ pokrčil plecom Niles. „Áno. To ty.“

„Čože? Ako vieš, že som to ja?“

Niles ukázal na pár miest na Milesovom obleku. „Máš na sebe šalviu. A pór. Tým sa moriak potiera pred pečením.“

„Mohol si ma upozorniť!“ povedal Miles.

„Veď som ti hovoril, že len fialky.“

To je pravda. Niles to povedal. Lenže v to skoré ráno, keď trhali kvety v lese, aby si vyrobili maskovanie, Miles si pomyslel, že by bolo fajn, keby mal maskovanie pestré. Trošku bielej. Trošku fialovej. A tak nazbieral aj pór, šalviu, ba aj divý cesnak. Teraz mal na sebe od pása dolu fialový záhon, ťažko sa mu dýchalo a piekol sa na poludňajšom slnku, a tak to ľutoval.

Keď Miles niečo ľutoval, tak sa väčšinou správal, akoby nič nelutoval.

„Lenže podľa mňa to vyzerá dobre,“ komentoval Miles.

„Ja si dokonca myslím, že to aj vonia dobre,“ dodal Niles. „Ako moriak.“

„Tak prečo sa, došľaka, pre to hádame?“

„Mne sa nezdá, že by sme sa hádali.“

„Povedal si, že páchnem ako moriak!“

„To ty si povedal, že páchneš ako moriak,“ namietol Niles.

„Ja som nepovedal nič!“

„Ako to môžeš tvrdiť, keď práve teraz niečo hovoríš!“

Ďalej sa hádali o tom, či sa hádajú.

Nedáľeko sa zlomil konár.

Nejaký chlapec zanaďával. Ďalší chlapec sa zasmial.

Miles s Nilesom zavreli ústa.

Ponorili hlavy medzi kvety, takže splynuli s lúkou, ktorá sa rozprestierala na malom vršku s výhľadom na stromy rastúce v kruhu. Miles a Niles sa plazili dopredu, aby zaujali pozíciu za veľkým kusom žuly. Odtiaľ mohli sledovať čistinu.

V hájiku sa povalovali odpadky – rozpučené plechovky, potrhané časopisy a pokrčené tričko v blatovej kaluži. Z pňa trčal starý nôž. Na kmeňoch stromov boli priklinované nahrubo namaľované tabuľky.

Hlasy v lese silneli. Niektoré rozprával pointu zlého vtipu a niektoré falošne spieval hlúpu pesničku. Potom na čistinu vybehli traja chlapci, rehotali sa, sácali a kopali.

Alfa banda.

Dvoch z tých chlapcov bolo ťažko rozoznať. Mali rovnaké

ODKAZ
ALFA BANDY:
KTO SEM
VSTUPI,
TOHO
ZMLATIME!

ODKAZ
ALFA BANDY:
PRESTAŇ
ČITAT'
A UTEKAJI!

ODKAZ
ALFA BANDY:
POVEDALI SME
PRESTAŇ
ČITAT'.
TY TRKVASI!

olivové nohavice a rovnaké olivové tričká s rovnakými olivovými čiapkami nasadenými na rovnaké hlavy. (Boli to identické dvojčatá.)

Miles a Niles nespúšťali oči z tretieho chlapca: z najvyššieho, najväčšieho chlapca, z chlapca, ktorý hojdal hrdzavou klietkou v ľavej ruke.

Ten chlapec mal na tričku pripnutú kopu ťažkých vojenských medailí. Medaily mu tričko tak zaťažili, že výstrih siahal hlboko pod krk a vpredu na chlapcovi viselo. Vyzeral smiešne,

ale zvyšok Alfa bandy (všetci dvaja) si to nemyslel. Jeho medaily vyžadovali rešpekt. Boli to symboly moci. (Kúpil ich päť za tri doláre v drichmanskom secondhande).

Vodca Alfa bandy zavesil klietku na nízky konár na okraji čistiny. Hrkotala a triasla sa.

V kletke niečo bolo.

Uväznený tvor škriekal.

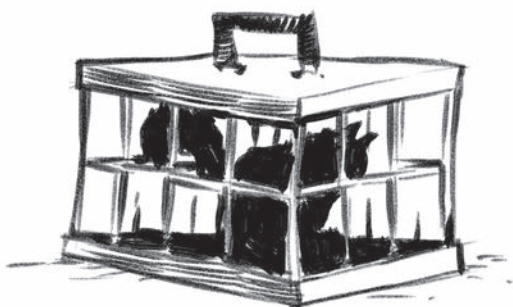
Miles natiahol hlavu spoza skaly dopredu a prížmuroval oči. Chcel vidieť, čo je v kletke.

Mihal sa v nej tmavý tieň a narážal do kovu. Členovia Alfa bandy sa zhromaždili dookola a smiali sa. Jeden strkal paličku cez mreže. Ozval sa ešte väčší škrekot, nejaké cvakanie a prudké hrkanie.

Niles položil ruku priateľovi na plece. „Čo je to?“

„Myslím, že veverička,“ zašepkal Miles.

„Hlúpa veverica,“ povedal chlapec dolu na čistine.

„Áno, je to veverička,“ potvrdil Miles.

Vodcu Alfa bandy už veverička nudila. Prešiel cez čistinu, vytiahol nôž z pňa a potom ho vrhol naspäť do pňa.

Bol to nejaký signál.

Ostatní dvaja chlapci stíchli.

Vodca ukázal na jedného z nich.

„Vztýč zástavu, Zákop.“

„Rozkaz, major Barkin,“ odpovedal Zákop, ktorého skutočné meno bolo Daniel.

„Dobre,“ prikývol major Barkin, ktorého skutočné meno bolo Josh Barkin. (Ak ste čítali obe knihy v tejto sérii, asi ste už na to prišli.)

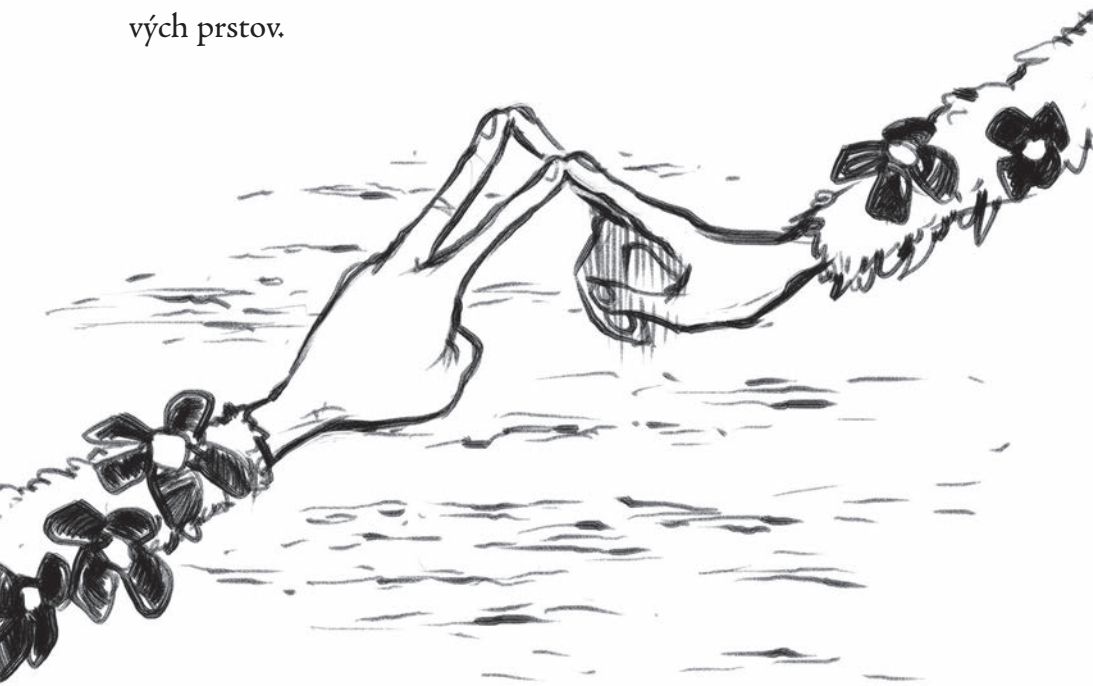
Zákop vytiahol z batoha poskladanú zástavu. Ostatní členovia Alfa bandy vážne sledovali, ako lezie na veľký dub, kde zástavu rozvinul a zavesil ju na veľký konár.

Na zástave bola biela kostra štrkáča na čiernom poli.

Vo svojom úkryte medzi fialkami sa Miles uškrnul na Nilesa a zdvihol do vzduchu dva prsty.

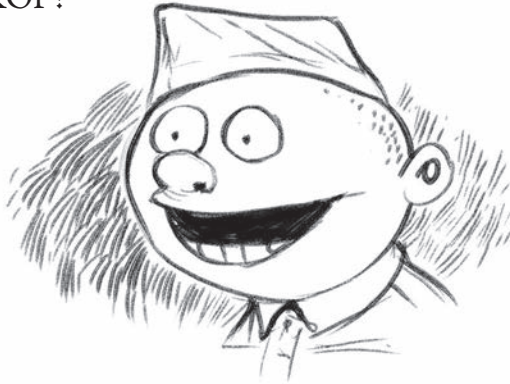
Niles sa uškrnul tiež a dotkol sa dvomi končekmi priateľových prstov.

Ak ste čítali prvé dve knihy v sérii, viete, čo bude nasledovať. Ak ste ich nečítali, ide o toto: Josh Barkin a jeho banda sa stanú obeťou kanadského žartíka.

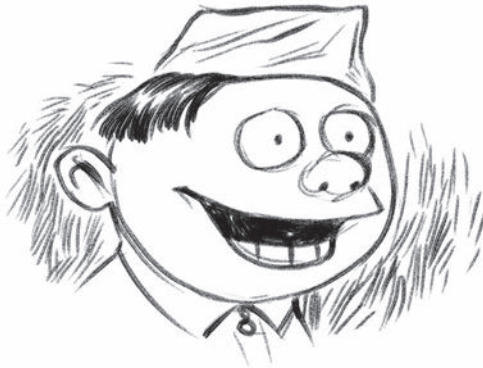
2.
kapitola

„**NÁSTUP!**“ zvolal Josh.
„**ZÁKOP!**“

„Pane!“

„ROHOŽKA!“

„Pane!“

(Rohožka sa v skutočnosti volal Tommy.)